Ophelia (Tirat)

Oyunun Adı: Hamlet
Yazar: William Shakespeare
Çeviren: Sabahattin Eyüboğlu

OPHELIA – Nasıl ayırdederim bir bakışta seveni sevmeyenden?
Külahından, tozlu çarıklarından, elindeki değnekten.
Öldü, güzel sultanım çoktan öldü. Öldü, gömüldü bile.
Başında yemyeşil otlar büyüdü, taşı dikildi bile.

Ne olur dinleyin!
Ak kefenler giyindi kardan beyaz, sarıldı çiçeklere.
Arar arar sevdiğini bulamaz, sğlayanlar içinde.

Fırıncının kızı baykuş olmuş diyorlar. Allah korusun. İnsan ne olduğunu bilir, ama ne olacağını bilemez. Tanrı bereketini eksik etmesin sofranızdan. Kendiniz hiçbir söz söylemeyin sakın bunun üstüne, ama ne demek olduğunu soran olursa şöyle dersiniz:

Yarın bayram, Saint Valentine bayramı, erken uyanır herkes.
Ben bir kızım, gelirim pencerene, eşim ol derim sana.
Delikanlı kalktı, hemen giyindi, açtı kıza kapısını.
Kız girdi içeri, kız girdi ama, kız çıkmadı dışarı.
Ayıp, ne ayıp şey bu!
Fırsat bulan her genç yapıyor bunu yüzü kızarmaksızın.
Kız dedi: Bu işi yapmazdan önce evleniriz demiştin?
Delikanlı şöyle karşılık verdi:
Evlenirdim sabah sabah gelip de koynuma girmeseydin.
Elbet bir gün düzelir her şey. İnsan sabırlı olmalı; evet ama ağlamamak elimde değil düşündükçe soğuk topraklara gömüldüğünü. Geceniz hayrolsun, bayanlar, iyi geceler, güzel bayanlar, iyi geceler, iyi geceler!